

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА  
РЕПУБЛИКА СРПСКА  
ОКРУЖНИ СУД У БАЊАЛУЦИ  
Посебно одјељење за сузбијање корупције,  
организованог и најтежих облика привредног криминала  
Број: 11 0 К 038792 25 К  
Бањалука, 03.11.2025. године

## У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Окружни суд у Бањалуци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, судија Игор Цимеша, уз учешће записничара Милкице Латиновић, у кривичном поступку против оптуженог Ј. Б, због кривичног дјела давање мита из члана 320 став 1 Кривичног законика Републике Српске, након рочишта за разматрање изјаве о признању кривице и претреса за изрицање кривичноправне санкције одржаних дана 31.10.2025. године у присуству републичког јавног тужиоца др Раденка Јанковића и оптуженог, донио је и дана 03.11.2025. године објавио сљедећу

### ПРЕСУДУ

Оптужени Ј. Б, син А. и С, дјевојачки Х, рођен [...] у Т, са пребивалиштем у Т, [...], ЈМБ [...], по националности Бошњак, држављанин Федерације Босне и Херцеговине и Босне и Херцеговине, писмен, са завршеним Саобраћајним факултетом, по занимању инжењер саобраћаја, нежењен, без дјеце, војску није служио, без чина резервног војног старјешине, не води се у војној евиденцији, без одликовања, запослен у привредном друштву „АБ“ д.о.о. Тешањ, са платом од око 1.000,00 КМ, власник путничког аутомобила марке „VW Т-гос“, без друге непокретне или покретне имовине, осуђиван<sup>1</sup>, не води се други кривични поступак.

### к р и в ј е

што је:

након што су 03. маја 2025. године, око 17.45 часова, на магистралном путу М1-105, у мјесту Вила, град Добој, полицијски службеници Полицијске станице за безбједност саобраћаја Добој В. Ж. и М. Б. зауставили ради контроле путничко моторно возило марке „Т-РОС“ регистарских ознака [...], којим је управљао оптужени Ј. Б, у коме је на мјесту сувозача била Х. Т, полицијски службеници су од оптуженог Ј. Б. на основу члана 220 став 1 Закона о основама безбједности саобраћаја на путевима БиХ („Службени гласник Босне и Херцеговине“ број 6/06, 75/06, 44/07, 84/09, 48/10, 18/13, 8/17, 89/17, 9/18, 46/23 и 88/23) затражили да се подвргне контроли помоћу одговарајућих средстава и апарата ради провјере да ли је под дејством опојних дрога, којој је по ставу 2 истог члана оптужени био дужан да се подвргне, што је оптужени одбио, да би након тога полицијски службеници саопштили оптуженом да ће због одбијања да се подвргне том тестирању бити лишен слободе, да би оптужени свјестан

---

<sup>1</sup> испуштени подаци из казнене евиденције

свог дјела, при чему је и хтио његово извршење, у намјери да избјегне то тестирање, знајући да ће бити лишен слободе ако се тестирањем потврди да је управљао возилом под утицајем опојних дрога и да ће одговарати за прекршај из члана 235 став 1 тачка 25 Закона о основама безбједности саобраћаја на путевима БиХ пришао задњем дијелу службеног полицијског возила марке „Škoda“ регистраских ознака [...] које је било заустављено у непосредној близини, на коме је био отворен пртљажник у коме се налазио отворени роковник полицијског службеника и у роковник ставио новчаницу у апоену од 100,00 КМ серијски број K25455605 тражећи за узврат од полицијских службеника да не изврше службену радњу и да га не тестирају на присуство опојних дрога у организму, коју су полицијски службеници били дужни извршити, јер је постојала сумња да је оптужени Ј. Б. управљао возилом под дејством опојних дрога, а по члану 173 Закона о основама безбједности саобраћаја на путевима БиХ возач под дјеловањем опојних дрога не смије да управља возилом у саобраћају на путу.

Дакле, службенима лицима понудио новац да у оквиру свог службеног овлаштења не изврше службену радњу коју би морали извршити,

Чиме је починио кривично дјело давање мита из члана 320 став 1 Кривичног законика Републике Српске,

па га суд, на основу наведеног законског прописа, те прописа из одредбе члана 42 тачка 2), 43, 46 и 52 Кривичног законика Републике Српске

#### О С У Ћ У Ј Е

на казну затвора у трајању од 6 (шест) мјесеци.

На основу члана 82 став 2 Кривичног законика Републике Српске оптуженом се изриче мјера безбједности одузимање предмета и то новчанице у апоену од 100,00 КМ, серијског броја K25455605, која се након правоснажности пресуде има предати Министарству правде Републике Српске, Агенцији за управљање одузетом имовином.

На основу члана 99 став 1 Закона о кривичном поступку Републике Српске оптужени се обавезује да надокнади трошкове кривичног поступка и то паушал у износу од 150,00 КМ у року од 15 дана од дана правоснажности ове пресуде под пријетњом принудног извршења.

#### Образложење:

Републичко јавно тужилаштво, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала подигло је оптужницу број Т12 1 КТК 0002575 25 од 26.09.2025. године против оптуженог Ј. Б, због кривичног дјела давање мита из члана 320 став 1 Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 64/17, 104/18 - Одлука уставног суда Републике Српске, 15/21, 89/21, 73/23, 105/24 - Одлука уставног суда Републике Српске, 19/25 и 31/25). Оптужени је на рочишту за изјашњење о кривици пред судијом за претходно саслушање овог суда признао кривицу за кривично дјело за које је оптужен, након чега је предмет упућен судији ради заказивања рочишта за разматрање изјаве о признању кривице у смислу одредбе члана 245 Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 53/12, 91/17, 66/18 и 15/21 – у даљем тексту: ЗКП РС).

На основу одредбе члана 245 ЗКП РС, овај суд је размотрио изјаву о признању кривице оптуженог, па је постављајући одговарајућа питања оптуженом утврдио да је отужени изјаву о признању кривице дао добровољно, свјесно и са разумијевањем, да је прије тога упозорен и да је разумио да се изјавом о признању кривице одриче од права на суђење, да је упознат и да је разумио могуће посљедице признања кривице у погледу имовинскоправног захтјева и трошкова кривичног поступка, као и са правом да буде ослобођен накнаде трошкова у случају из одредбе члана 99 став 4 ЗКП РС. Такође, суд је утврдио да постоји довољно доказа о кривици оптуженог у смислу одредбе члана 245 став 1 тачка в) ЗКП РС.

Након што је суд утврдио да су испуњени услови из члана 245 ЗКП РС, те да постоји довољно доказа о кривици оптуженог, прихватио је изјаву о признању кривице оптуженог, а оптужени се пред судом изјаснио да је крив по наводима оптужнице.

Суд је извршио увид у доказе достављене уз оптужницу и то овјерену копију патролног налога, Полицијска станица за безбједност саобраћаја Добој број 688/25 од 03.05.2025. године, обавјештење број 14-01/2-247/25 од 03.05.2025. године, службену забиљешку, Полицијска станица за безбједност саобраћаја Добој број 14-01/2-052.7-556/25 од 04.05.2025. године, службену забиљешку, Полицијска станица за безбједност саобраћаја Добој број 14-01/2-052.7-557/25 од 04.05.2025. године, службену забиљешку, Полицијска станица за безбједност саобраћаја Добој број 14-01/2-052.7-555/25 од 11.05.2025. године, службену забиљешку, Полицијска станица за безбједност саобраћаја Добој број 14-01/2-052.7-567/25 од 12.05.2025. године, записник, Полицијска станица за безбједност саобраћаја Добој број 14-01/2-9/25 од 03.05.2025. године, потврду, Полицијска станица за безбједност саобраћаја Добој број 14-01/2-9/25 од 03.05.2025. године, захтјев, Полицијска станица за безбједност саобраћаја Добој број 14-01/2-230.2-2502/25 од 13.05.2025. године, допис, Полицијска станица за безбједност саобраћаја Добој број 14-01/2-052-2882/25 од 02.07.2025. године, фотодокументацију, Полицијска управа Добој број КУ-117/25 од 03.05.2025. године, овјерену копију прекршајног налога, Полицијска станица за безбједност саобраћаја Добој број 005.464.980.3 од 03.05.2025. године, записник, Окружни суд у Бањалуци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 038792 25 Кпп – п од 13.05.2025. године, извод из казнене евиденције, Полицијска станица Тешањ број 08-02-11/1-03-10-11-4483/25 од 16.05.2025. године, захтјев, Републичко јавно тужилаштво, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број Т12 1 КТК 0002575 25 од 02.06.2025. године, допис, Опћински суд у Тешњу број 039-0-СУА-25-000-537, овјерену копију правоснажне пресуде<sup>2</sup>, овјерену копију правоснажне пресуде<sup>3</sup> записник о испитивању осумњиченог Ј. Б, Полицијска станица за безбједност саобраћаја Добој број 14-01/2-21/25 од 03.05.2025. године, записник о испитивању осумњиченог Ј. Б, Републичко јавно тужилаштво, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број Т12 1 КТК 0002575 25 од 02.06.2025. године, записник о саслушању свједока М. Б, Полицијска станица за безбједност саобраћаја Добој број 14-01/2-22/25 од 04.05.2025. године, записник о саслушању свједока М. Б, Републичко јавно тужилаштво, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број Т12 1 КТК 0002575 25 од 03.06.2025. године, записник о саслушању свједока В. Ж, Полицијска станица за безбједност саобраћаја Добој број 14-01/2-23/25

---

<sup>2</sup> испуштени подаци из казнене евиденције

<sup>3</sup> испуштени подаци из казнене евиденције

од 04.05.2025 године, записник о саслушању свједока В. Ж, Републичко јавно тужилаштво, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број Т12 1 КТК 0002575 25 од 03.06.2025. године, записник о саслушању свједокиње Х. Т, Полицијска станица за безбједност саобраћаја Добој број 14-01/2-20/25 од 03.05.2025. године, као и записник о саслушању свједокиње Х. Т, Републичко јавно тужилаштво, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број Т12 1 КТК 0002575 25 од 02.06.2025. године.

Након прихватања изјаве о признању кривице, ова изјава оптуженог унесена је у записник, те је потом одржан и претрес за изрицање кривичне санкције.

У завршној ријечи, републички јавни тужилац истакао је да приликом избора врсте и мјере санкције суд треба имати у виду да је оптужени пет пута осуђиван и то у релативно кратком периоду од 2021. године. При томе, напоменуо је да, иако кривично дјело давање мита за које се оптуженом сада изриче кривична санкција није исте врсте као и ранија кривична дјела за која је осуђиван, оно је са њима у вези и то имајући у виду да је оптужени дао мито полицијским службеницима да га не би тестирали да ли је управљао возилом под дејством опојних дрога, а већина ранијих осуда односи се управо на кривична дјела у вези са злоупотребом опојних дрога. Када су у питању олакшавајуће околности, републички јавни тужилац је истакао да суд треба имати у виду да је оптужени признао кривицу, као и да се коректно понашао током кривичног поступка. Због свега наведеног предложио је да се оптужени осуди на казну затвора у границама прописане казне за предметно кривично дјело, да му се изрекне мјера безбједности одузимање предмета (одузете новчанице), као и да се обавезе да надокнади трошкове кривичног поступка који се односе на паушални износ.

Истовремено, републички јавни тужилац је истакао и да је правоснажном пресудом Опћинског суда у Тешњу број 39 0 К 072593 24 К од 03.02.2025. године оптуженом, због кривичног дјела кривотворење (фалсификовање) исправе из члана 373 став 2 у вези са стаовм 1 Кривичног закона Федерације БиХ изречена условна осуда у којој је утврђена казна затвора од четири мјесеца са роком провјеравања од једне године, односно да је кривично дјело давање мита за које му се сада суди учинио у вријеме провјеравања. Надаље, како је образложио у завршној ријечи, по члану 64 КЗ РС извршење новог кривичног дјела у вријеме провјеравања утврђеног условном осудом представља основ за опозивање условне осуде. У том смислу, предложио је да суд опозове наведену условну осуду, посебно узимајући у обзир да је условна осуда изречена након што је оптужени претходно осуђиван на казне затвора и то у једном релативно кратком периоду прије изрицања условне осуде. Поред тога, републички јавни тужилац је у завршној ријечи истакао и да је, након изрицања условне осуде, оптужени поново осуђен пресудом Опћинског суда у Тешњу број 39 0 К 073388 24 К од 18.03.2025. године и то због кривичних дјела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 238 став 1 Кривичног закона Федерације БиХ и посједовање и омогућавање уживања опојних дрога из члана 239 став 3 истог закона и то на јединствену казну затвора у трајању од осам мјесеци. Како је даље образложио, по члану 65 КЗ РС суд ће опозвати условну осуду ако последице њеног изрицања утврди да је осуђени извршио кривично дјело прије него што је условно осуђен и ако оцијени да не би било основа за изрицање условне осуде да се знало за то кривично дјело. Због свега наведеног, предложио је да суд и по овом основу опозове условну осуду, те да оптуженом изрекне јединствену казну затвора која би обухватила утврђену казну за

кривично дјело давање мита за које му се сада суди, утврђену казну из условне осуде и утврђену казну из пресуде којом је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од осам мјесеци.

Оптужени је у завршној ријечи истакао да признаје кривицу за кривично дјело за које је оптужен, да се каје и да је погријешио, те предложио да суд ове околности цијени приликом избора врсте и мјере санкције. Такође, успротивио се приједлогу републичког јавног тужиоца да се опозове раније изречена условна осуда, појашњавајући околности под којима је починио кривично дјело фалсификовање исправе за које му је изречена условна осуда.

Да је оптужени починио кривично дјело за које је оптужен и да је кривично одговоран, произлази како из његовог признања кривице датог пред судом, тако и из доказа достављених уз оптужницу, а на које оптужени није имао примједби у погледу законитости и вјеродостојности и које је суд у цијелости прихватио.

Тако, оптужени је током истраге испитан у два наврта и то прво пред Полицијском станицом за безбједност саобраћаја Добој, а након тога и пред Републичким јавним тужилаштвом. У одбрани датој пред Полицијском станицом за безбједност саобраћаја Добој оптужени је, прије свега, потврдио да је критичне прилике управљао својим аутомобилом марке „VW Т-гос“, када га је (и то 03.05.2025. године) у мјесту Вила, град Добој, на магистралном путу, зауставила полицијска патрола, појашњавајући да је са њим у аутомобилу том приликом била и његова дјевојка Х. Т, те додајући да је полицијским службеницима том приликом добровољно предао ПВЦ врећицу у којој се налазила опојна дрога „амфетамин - спид“, а да су након тога полицијски службеници од њега затражили да се тестира на присуство наркотика. Надаље је појаснио да је полицајцима рекао да не жели да се тестира и да је у њихов роковник затим ставио 100,00 КМ, рекавши им да га пусте да иде кући и да попију пиће, као и да су му након тога полицајци рекли да је лишен слободе због давања мита. Поред тога, у одбрани датој пред Републичким јавним тужилаштвом оптужени је такође признао извршење кривичног дјела за које се терети, појашњавајући да је критичне прилике, на захтјев полицајца који су га зауставили, из џепа извадио пакетић опојне дроге „амфетамин“ и предао га полицајцима, због чега му је издат прекршајни налог, али и да је полицајцима затим рекао да не жели да се тестира на присуство опојних дрога и у њихов роковник потом ставио 100,00 КМ, након чега су га полицајци лишили слободе и рекли му да је учинио кривично дјело, додајући да се нада да ће се то што је признао кривицу уважити у његову корист, те да схвата да је погријешио.

Овакви наводи оптуженог дати приликом његових испитивања у истрази у којима је описао околности под којима је извршио кривично дјело које му је стављено на терет потврђени су и другим доказима. Наиме, из записника о саслушању свједока М. Б. од 04.05.2025. године и 03.06.2025. године, као и записника о саслушању свједока В. Ж. од 04.05.2025 године и 03.06.2025. године произлази да су ови свједоци потврдили да су 03.05.2025. године, око 17.45 часова, као полицијски службеници Полицијске станице за безбједност саобраћаја Добој, контролисали саобраћај у мјесту Вила, град Добој, на магистралном путу М1-105, када су зауставили аутомобил марке „VW Т-гос“ којим је управљао оптужени (са којим је у возилу била и његова дјевојка). Надаље, у својим исказима из истраге појаснили су да су оптуженог упитали да ли има нешто у џеповима, након чега им је он добровољно предао ПВЦ врећицу и саопштио да се у њој налази опојна дрога амфетамин – спид, те да су оптуженом затим саопштили да ће бити

тестиран на присуство дрога у организму. Сагласно су појаснили и да је оптужени одбио да се тестира, након чега су му саопштили да ће бити лишен слободе и процесуиран, али и да је након тога оптужени у службени роковник (који се налазио на полици у гепеку службеног аутомобила) ставио новчаницу од 100,00 КМ и рекао им да узму новац, а да га не приводе у полицијску станицу, нити процесуирају због посједовања опојне дроге. Исто тако, појаснили су и да су након тога оптуженог лишили слободе због давања мита. Такође, свједокиња Х. Т. је у записницима о њеном саслушању од 03.05.2025. године и 02.06.2025. године потврдила да је критичне прилике била у аутомобилу којим је управљао оптужени (који је њен момак), кога су у мјесту Вила, град Добој, и то 03.05.2025. године (између 17.00 и 18.00 часова) зауставили полицијски службеници, појашњавајући да су полицијски службеници претражили аутомобил, да су код оптуженог пронашли малу врећицу, али да њој није познато шта се налазило у врећици, након чега су полицијски службеници од оптуженог тражили да се подвргне тесту на дроге, али да јој није познато да ли је на то тестирање оптужени пристао, као и да није видјела да ли је оптужени нешто нудио или дао полицајцима. Коначно, потврдила је да су након тога оптуженог и њу саму полицајци одвели у полицијску станицу ради давања изјаве.

Суд је исказима свједока М. Б, В. Ж. и Х. Т, као и исказима оптуженог датим током истраге у цјелости поклонио вјеру, јер је нашао да су свједоци, као и сам оптужени на објективан начин изнијели своја непосредна сазнања о кривичном дјелу описаном у изреци пресуде, као и да су њихови искази поуздани, међусобно сагласни, увјерљиви и тачни у погледу одлучних чињеница, али и потврђени материјалним доказима.

Наиме, да су 03.05.2025. године, око 17.45 часова, у мјесту Вила, град Добој, на магистралном путу М1-105, полицијски службеници Полицијске станице за безбједност саобраћаја Добој В. Ж. и М. Б, ради контроле, зауставили путничко моторно возило марке „Т-Рос“ регистарских ознака [...], којим је управљао оптужени, а у коме је на мјесту сувозача била Х. Т, те да су полицијски службеници од оптуженог, на основу члана 220 став 1 Закона о основама безбједности саобраћаја на путевима Босне и Херцеговине („Службени гласник Босне и Херцеговине“ број 6/06, 75/06, 44/07, 84/09, 48/10, 18/13, 8/17, 89/17, 9/18, 46/23 и 88/23) затражили да се подвргне контроли помоћу одговарајућих средстава и апарата ради провјере да ли је под дејством опојних дрога, што је оптужени одбио, да би након тога полицијски службеници оптуженом саопштили да ће због одбијања да се подвргне том тестирању бити лишен слободе, након чега је оптужени у роковник ставио новчаницу у апоену од 100,00 КМ серијског броја К25455605 тражећи заузврат од полицијских службеника да га не тестирају на присуство опојних дрога у организму произлази и из патролног налога Полицијске станице за безбједност саобраћаја Добој за дан 03/04.05.2025. године из којег је утврђено да су полицијски службеници М. Б. и В. Ж. били распоређени на рад дана 03/04.05.2025. године (у периоду од 15.00 часова до 03.00 часа) и то на пословима контроле саобраћаја на путевима, те су, између осталих, извршили контролу и над оптуженим, при чему су околности које су појаснили у својим исказима из истраге, а које је потврдио и оптужени у својим исказима из истраге потврђене и обавјештењем од 03.05.2025. године (којим је о контроли аутомобила којим је управљао оптужени Полицијска станица за безбједност саобраћаја Добој обавијестила Полицијску управу Добој), из чијег садржаја произлази да су околности критичног догађаја описане на идентичан начин као у исказима свједока М. Б. и В. Ж, те исказима оптуженог, као и службеном забиљешком Полицијске станице за безбједност саобраћаја Добој од 04.05.2025. године о пријему пријаве кривичног дјела давање мита (и то телефоном 03.05.2025. године у 17.45 часова од стране полицијског

службеника В. Ж.), у којој су такође у битним детаљима потврђени искази свједока М. Б. и В. Ж, као и самог оптуженог. Такође, из службене забиљешке Полицијске станице за безбједност саобраћаја Добој број 14-01/2-052.7-557/25 од 04.05.2025. године произлази да је о наведеном догађају затим обавијештен дежурни тужилац Републичког јавног тужилаштва. Надаље, ове чињенице потврђене су и службеном забиљешком Полицијске станице за безбједност саобраћаја Добој број 14-01/2-052.7-555/25 од 11.05.2025. године (коју су сачинили В. Ж. и М. Б.) о контроли путничког возила којим је управљао оптужени 03.05.2025. године око 17.40 часова, као и овјереном копијом прекршајног налога Полицијске станице за безбједност саобраћаја Добој број [...] од 03.05.2025. године изданог оптуженом, а којим се изриче новчана казна у укупном износу од 900,00 КМ, за који је оптужени прихватио одговорност.

Надаље, да је оптужени у роковник ставио новчаницу у апоену од 100,00 КМ серијског броја K25455605 тражећи заузврат од полицијских службеника да не изврше службену радњу и да га не тестирају на присуство опојних дрога у организму, поред исказа свједока М. Б. и В. Ж, те исказа самог оптуженог произлази и из службене забиљешке Полицијске станице за безбједност саобраћаја Добој од 12.05.2025. године о обавјештавању дежурног судије Окружног суда у Бањалуци о потреби депоновања у депозит привремено одузете новчанице, која је претходно добровољно предата од полицијског службеника М. Б, а што произлази и из записника Полицијске станице за безбједност саобраћаја Добој од 03.05.2025. године о добровољној предаји предмета - новчанице од 100,00 КМ серијског броја K25455605 од полицијског службеника М. Б, потврде Полицијске станице за безбједност саобраћаја Добој број 14-01/2-9/25 од 03.05.2025. године о добровољној предаји предмета - новчанице од 100,00 КМ серијског броја K25455605 од полицијског службеника М. Б, као и фотодокументације Полицијске управе Добој од 03.05.2025. године сачињене након фотографисања новчанице коју је оптужени понудио полицијским службеницима М. Б. и В. Ж. Овако привремено одузети предмет потом је депонован у депозит овог суда, што је овај суд утврдио из захтјева Полицијске станице за безбједност саобраћаја Добој од 13.05.2025. године упућеног Окружном суду у Бањалуци за издавање наредбе за депоновање предмета – новчанице од 100,00 КМ серијског броја K25455605 привремено одузете од полицијског службеника М. Б, као и записника Окружног суда у Бањалуци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала од 13.05.2025. године о депоновању предмета - новчанице од 100,00 КМ серијског броја K25455605 привремено одузете од полицијског службеника М. Б.

Наведеним материјалним доказима суд је такође поклонио вјеру, јер су у питању исправе сачињене од стране надлежних државних органа, које током поступка ни на који начин нису оспорене, при чему је њихов садржај у потпуности сагласан са исказима свједока М. Б. и В. Ж, као и исказима самог оптуженог.

Оцјеном наведених доказа, у смислу одредбе члана 295 став 2 ЗКП РС, суд је оцијенио све изведене доказе како појединачно, тако и у вези са осталим доказима, па је закључио да сви наведени докази потврђују признање кривице оптуженог Ј. Б, тако да је утврђено да је оптужени починио кривично дјело давање мита из члана 320 став 1 КЗ РС у вријеме, у мјесту и на начин описан у изреци пресуде.

Према одредби члана 320 став 1 КЗ РС, кривично дјело давање мита чини онај ко службеном или одговорном лицу учини, понуди или обећа поклон или другу корист намијењену том лицу или другом лицу да у оквиру свог службеног овлаштења или у

вези са својим службеним овлашћењем изврши службену радњу коју не би смјело извршити или да не изврши службену радњу коју би морало извршити, или ко посредује при оваквом подмићивању службеног лица.

У том смислу, из наведених доказа суд је утврдио да су М. Б. и В. Ж. (полицијски службеници Полицијске станице за безбједност саобраћаја Добој) критичне прилике имали својство службеног лица, те да им је оптужени на начин описан у изреци пресуде понудио новац да у оквиру свог службеног овлашћења не изврше службену радњу коју би морали извршити (у складу са одредбом члана 220 став 1 Закона о основама безбједности саобраћаја на путевима Босне и Херцеговине). Такође, из оваквих околности предметног догађаја (након што су полицијски службеници ради контроле зауставили путничко моторно возило којим је управљао оптужени, те након што су одлучили да га подвргну контроли на присуство опојних дрога, што је оптужени одбио, да би након тога полицијски службеници оптуженом саопштили да ће због одбијања да се подвргне том тестирању бити лишен слободе, након чега је оптужени пришао задњем дијелу службеног полицијског возила марке „Škoda“ регистраских ознака [...] које је било заустављено у непосредној близини, на коме је био отворен пртљажник и у коме се налазио отворени роковник полицијског службеника, те у роковник ставио новчаницу у апоену од 100,00 КМ серијског броја K25455605, а тражећи за узврат од полицијских службеника да га не тестирају на присуство опојних дрога у организму) несумњиво произлази да је оптужени дјело извршио са директним умишљајем, с обзиром да из наведених околности под којима је дјело извршено произлази да је оптужени био свјестан забрањености својих поступка и хтио је да их изврши, док изведеним доказима урачунљивост оптуженог у вријеме извршења кривичног дјела није доведена у сумњу.

Имајући у виду све наведено, на основу проведених доказа, утврђено је да је оптужени дана 03.05.2025. године, у мјесту, у вријеме и на начин описан у изреци пресуде, службеним лицима понудио новац да у оквиру свог службеног овлашћења не изврше службену радњу коју би морали извршити, те да је дјело извршио са директним умишљајем, чиме су у радњама оптуженог остварена сва битна објективна и субјективна обиљежја кривичног дјела давање мита из члана 320 став 1 КЗ РС.

Приликом одмјеравања казне, полазећи од сврхе кажњава у смислу одредбе члана 43 КЗ РС (спречавање учиниоца да убудуће чини кривична дјела и његово преваспитање, утицај на друге да не чине кривична дјела, те изражавање друштвене осуде за кривично дјело, развијање и јачање одговорности и свијести код грађана о опасности и штетности кривичних дјела и оправданости кажњавања, те неопходности поштовања закона) суд је цијенио све околности на страни оптуженог које су од значаја за висину казне на начин како је то прописано одредбом члана 52 КЗ РС.

Тако, од олакшавајућих околности суд је цијенио признање оптуженог којим је допринио ефикасности и економичности овог поступка, с обзиром да је оптужени признао кривицу већ приликом изјашњења о кривици, услед чега се одрекао права на суђење. Исто тако, од олакшавајућих околности суд је цијенио коректно држање оптуженог током овог кривичног поступка, имајући у виду да је од почетка истраге и првог испитивања у истрази у свему признао извршење кривичног дјела које му се стављало на терет.

С друге стране, суд је од отежавајућих околности на страни оптуженог цијенио његову ранију осуђиваност. Наиме, из извода из казнене евиденције произлази да је

оптужени осуђиван у пет наврата. При томе, суд је нарочито цијенио и кратак протек времена од ранијих осуда, с обзиром да је оптужени осуђиван у периоду од 2021. године до 2025. године, када је извршено и кривично дјело за које је оглашен кривим. Међутим, у складу са одредбом члана 52 став 4 КЗ РС (која прописује посебна правила приликом одмјеравања казне за дјела учињена у поврату) суд је цијенио да нису у питању дјела исте врсте, нити су почињена из истих побуда, с обзиром да је оптужени раније осуђиван због кривичних дјела чији објект заштите представља здравље људи (у четири наврата), те једном због кривичног дјела из групе кривичних дјела против правног саобраћаја, док је објект заштите кривичног дјела за које је оптужени оглашен кривим службена дужност.

У контексту тако утврђених отежавајућих околности, суд је имао у виду и наведене олакшавајуће околности, али их је при томе довео у везу са утврђеним отежавајућим околностима. Стога, чињеница да је оптужени признао кривицу и тако допринио ефикасности и економичности поступка, те да се коректно држао током овог кривичног поступка, имајући у виду да је од почетка истраге и првог испитивања у свему признао извршење кривичног дјела које му се стављало на терет, што јесу олакшавајуће околности, али суд овим околностима није могао дати већи значај од онога који оне у односу на утврђене отежавајуће околности реално имају, посебно када се има у виду да је оптужени осуђиван у пет наврата и то у релативно кратком периоду од 2021. године до 2025. године, када је извршено и кривично дјело за које је оглашен кривим.

Цијенећи све наведено, те узимајући у обзир степен друштвене опасности дјела, изражен кроз прописану казну затвора у трајању од шест мјесеци до пет година, те цијенећи наведене отежавајуће околности које се односе на ранију осуђиваност, суд је оптуженог осудио на казну затвора у трајању од 6 (шест) мјесеци сматрајући да је адекватна тежини почињеног кривичног дјела, као и да одговара степену кривичне одговорности оптуженог. По оцјени суда овом казном ће се постићи сврха кажњавања како са аспекта специјалне, тако и са аспекта генералне превенције. Суд сматра да је казна затвора у овом трајању сигурно довољна мјера казне за оптуженог с обзиром на тежину кривичног дјела и потребу да се утиче на оптуженог како убудуће не би чинио оваква или слична кривична дјела, а ова мјера казне нужна је и довољна за постизање циљева генералне превенције, како би се други одвратили од чињења кривичних дјела. С друге стране, имајући у виду наведене околности везане за осуђиваност оптуженог у пет наврата, те да је осуђиван у периоду од 2021. године до 2025. године, а имајући у виду и запријећену казну за почињено кривично дјело, то је суд оцијенио да се, у смислу одредбе члана 46а КЗ РС, новчаном казном не би могла остварити сврха кажњавања.

На основу одредбе члана 64 став 2 КЗ РС, суд је одлучио да не опозове раније изречену условну осуду оптуженом, а што је републички јавни тужилац предложио у завршној ријечи. С једне стране, правоснажном пресудом Опћинског суда у Тешњу број 39 0 К 072593 24 К од 03.02.2025. године, оптуженом је због кривичног дјела кривотворење исправе из члана 373 став 2 у вези са ставом 1 Кривичног закона Федерације БиХ изречена условна осуда са утврђеном казном затвора у трајању од четири мјесеца и роком провјеравања од једне године, па произлази да је кривично дјело давање мита из члана 320 став 1 КЗ РС за које је оглашен кривим оптужени учинио у вријеме провјеравања. С друге стране, одредбом члана 64 став 2 КЗ РС прописано је да ако осуђени у вријеме провјеравања учини једно или више кривичних дјела за која је изречена казна затвора до једне године или новчана казна, суд ће, након што оцијени све околности које се односе на учињена кривична дјела и учиниоца, а посебно сродност

учињених кривичних дјела, њихов значај и побуде из којих су учињена, одлучити да ли ће опозвати условну осуду. Дакле, према цитираној одредби КЗ РС одлуку о опозивању условне осуде суд доноси на основу оцјене свих околности које се односе на учињена кривична дјела и учиниоца, а посебно цијенећи сродност учињених кривичних дјела, њихов значај и побуде из којих су учињена. У том смислу, сродност учињених кривичних дјела може указивати на склоност условно осуђеног учиниоца ка одређеној врсти деликата, док побуде за извршење кривичног дјела има посебну улогу не само при утврђивању склоности условно осуђеног, већ и за процјену његове личности. У том смислу, имајући у виду да је оптуженом условна осуда изречена због кривичног дјела из групе кривичних дјела против правног саобраћаја (фалсификовање исправе), а да је кривично дјело давање мита за које овом пресудом оглашен кривим смјештено у групу кривичних дјела против службене дужности, суд је оцијенио да ново кривично дјело по својој врсти (израженој кроз објекат заштите), начину његовог извршења и околностима под којима је извршено (описаним у изреци ове пресуде), те побудама за његово извршење није нити исто, нити слично ранијем кривичном дјелу због којег је оптуженом изречена условна осуда, па је овај суд, доводећи наведене околности у међусобну везу, закључио да није оправдано опозвати условну осуду. При томе, на такав закључак суда нема утицаја околност коју је навео републички јавни тужилац у завршном излагању - да је оптуженом претходно три пута осуђиван на казну затвора и то у једном релативно кратком временском периоду, а прије изрицања условне осуде. Ово из разлога што ова околност, сама за себе, нити доведена у везу са претходно наведеним околностима које према одредби члана 64 став 2 КЗ РС имају одлучујућу улогу при оцјени о оправданости опозивања условне осуде, не може бити одлучујућа код доношења ове одлуке, првенствено када се има у виду да између новог кривичног дјела и кривичног дјела за које је већ изречена условна осуда нема никакве сличности, нити додирних тачака, што је овај суд и определијелило да не опозове условну осуду.

Приједлогом републичког јавног тужиоца из завршне ријечи предложено је да се ова условна осуда опозове и због раније учињеног кривичног дјела. У том смислу, овај суд је утврдио да је оптужени, након изрицања наведене условне осуде, поново осуђен и то пресудом Опћинског суда у Тешњу број 39 0 К 073388 24 К од 18.03.2025. године због кривичних дјела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 238 став 1 Кривичног закона Федерације БиХ и посједовање и омогућавање уживања опојних дрога из члана 239 став 3 истог закона и то на јединствену казну затвора у трајању од осам мјесеци. С друге стране, одредбом члана 65 став 1 КЗ РС прописано је да ће суд опозвати условну осуду ако послје њеног изрицања утврди да је осуђени извршио кривично дјело прије него што је условно осуђен и ако оцијени да не би било основа за изрицање условне осуде да се знало за то кривично дјело. Међутим, и у овом случају, имајући у виду да је оптуженом, као што је већ наведено, условна осуда изречена због кривичног дјела из групе кривичних дјела против правног саобраћаја (фалсификовање исправе), а да је након изрицања условне осуде правоснажно осуђен због кривичних дјела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 238 став 1 Кривичног закона Федерације БиХ и посједовање и омогућавање уживања опојних дрога из члана 239 став 3 истог закона на јединствену казну затвора у трајању од осам мјесеци, па произлази да ова кривична дјела такође по својој врсти (израженој кроз објекат заштите), околностима под којима су извршена описаним у изреци наведене правоснажне пресуде и побудама за њихово извршење такође нису нити иста, нити слична кривичном дјелу због којег је изречена условна осуда, па је овај суд, будући да је утврдио да између ових кривичних дјела такође нема никакве сличности,

нити додирних тачака, на основу одредбе члана 65 став 1 КЗ РС, донио одлуку да нити из овог разлога опозове условну осуду.

На основу члана 82 став 2 КЗ РС, овај суд је оптуженом изрекао мјеру безбједности одузимање предмета и то новчанице у апоену од 100,00 КМ серијског броја К25455605, која се након правоснажности пресуде има предати Министарству правде Републике Српске, Агенцији за управљање одузетом имовином. Наиме, из записника Полицијске станице за безбједност саобраћаја Добој од 03.05.2025. године о добровољној предаји предмета (новчанице од 100,00 КМ серијског броја К25455605 од полицијског службеника М. Б.), потврде Полицијске станице за безбједност саобраћаја Добој број 14-01/2-9/25 од 03.05.2025. године о добровољној предаји предмета (новчанице од 100,00 КМ серијског броја К25455605 од полицијског службеника М. Б.), као и фотодокументације Полицијске управе Добој од 03.05.2025. године (сачињене након фотографисања новчанице коју је оптужени понудио полицијским службеницима М. Б. и В. Ж.) утврђено је да је приликом извршења кривичног дјела одузета једна папирна новчаница у апоену од 100,00 КМ (серијског броја К25455605). С друге стране, одредбом члана 82 став 2 КЗ РС прописано је да се од учиниоца кривичног дјела одузимају предмети и средства који су употријебљени или су били намијењени за извршење кривичног дјела, без обзира на то да ли су власништво учиниоца или неког трећег лица. Према изложеном, како је суд утврдио да је оптужени починио кривично дјело давање мита из члана 320 став 1 КЗ РС, то је на основу наведених одредаба КЗ РС и донио одлуку о изрицању мјере безбједности одузимање предмета, који се након правоснажности пресуде има предати Министарству правде Републике Српске, Агенцији за управљање одузетом имовином. Одлуку да се наведени предмет преда Министарству правде Републике Српске, Агенцији за управљање одузетом имовином суд је донио на основу одредбе члана 91 став 3 ЗКП РС, која прописује да ако је у пресуди изречена мјера безбједности одузимање предмета, суд ће одлучити хоће ли се такви предмети продати по одредбама које важе за извршни поступак или ће се предати криминалистичком музеју или другој установи или ће се уништити.

Суд је донио одлуку да је оптужени, на основу члана 99 став 1 ЗКП РС, дужан платити трошкове кривичног поступка који се односе на паушал у износу од 150,00 КМ, у року од 15 дана након правоснажности пресуде под пријетњом принудног извршења. Наиме, одредбом члана 97 став 1 ЗКП РС прописано је да ће у пресуди суд одлучити ко ће сносити трошкове поступка и колико они износе. С друге стране, одредбом члана 99 став 1 ЗКП РС прописано је да када суд оптуженог прогласи кривим, изрећи ће у пресуди да је дужан да надокнади трошкове кривичног поступка. Одредбом члана 96 став 1 ЗКП РС прописано је да трошкови кривичног поступка представљају издатке учињене поводом кривичног поступка од његовог покретања до његовог завршетка. Коначно, према одредби члана 99 став 2 истог закона трошкови кривичног поступка обухватају, између осталог, паушални износ (члан 96 став 2 тачка е) ЗКП РС). Имајући у виду наведене одредбе ЗКП РС, с обзиром да је оптуженог прогласио кривим, суд је донио одлуку да је оптужени дужан надокнадити трошкове кривичног поступка како то и прописује одредба члана 99 став 1 ЗКП РС.

Према одредби члана 96 став 3 ЗКП РС, паушални износ утврђује се у оквиру износа одређених одговарајућим прописом, с обзиром на трајање и сложеност поступка и имовинско стање лица обавезног да плати овај износ. Имајући у виду да је одредбом члана 32 Уредбе о накнади трошкова у судским поступцима („Службени гласник Републике Српске“ број 17/14) одређено да се паушални износ утврђује у висини од

150,00 до 2000,00 КМ, те имајући у виду трајање и сложеност овог кривичног поступка (који је окончан признањем кривице, на једном одржаном рочишту), као и имовинско стање оптуженог (запослен у привредном друштву „АБ“ д.о.о. Тешањ, са платом од око 1.000,00 КМ, власник путничког аутомобила марке „VW Т-рос“, без друге непокретне или покретне имовине) суд је донио одлуку да оптужени исплати паушалну накнаду у износу од 150,00 КМ. Наведене трошкове оптужени је дужан платити у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде под пријетњом принудног извршења.

С обзиром на изнесене разлоге, а на основу члана 245 ЗКП РС, суд је прихватио изјаву о признању кривице оптуженог, те је на основу члана 299 ЗКП РС донесена пресуда као у изреци.

Записничар  
Милкица Латиновић

Судија  
Игор Цимеша

Поука о праву на жалбу:

Против ове пресуде дозвољена је жалба Врховном суду Републике Српске, у року од 15 дана по пријему овјереног преписа пресуде. Жалба се предаје овом суду, у писаном облику, у довољном броју примјерака за суд и противну странку.